

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24089/2023
27.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Зорана Хацића, председника већа, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић, Надежде Видић, Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ивана Кесар, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Дејан Ћасић, адвокат из ..., ради предаје у посед, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 522/22 од 28.10.2022. године, у седници одржаној 27.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 522/22 од 28.10.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 522/22 од 28.10.2022. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви странака за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 15828/19 од 15.09.2021. године, која је исправљена решењем истог суда П 15828/19 од 01.11.2021. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се обавезе тужена да се са свим лицима и стварима исели из гарсоњере .., која се налази у сутерену стамбене зграде за колективно становање у Улици ... број .. у Београду, површине 28 м², уписане у лист непокретности број .. КО ... и да гарсоњеру испражњену од свих лица и ствари преда у посед тужиљи на слободно располагање и коришћење (став први изреке). Обавезана је тужиља да туженој на име накнаде трошкова поступка плати 87.000,00 динара (став други изреке). Одбијен је предлог за прекид поступка (став трећи изреке).

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 522/22 од 28.10.2022. године, одбијена је, као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 15828/19 од 15.09.2021. године, која је исправљена решењем истог суда П 15828/19 од 01.11.2021. године у ставовима првом и другом изреке (став први изреке). Одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној, узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева тужиље.

Предмет тужбеног захтева тужиље је иселење тужене из стана, о ком захтеву је одлучено одбијањем, јер је у поступку утврђено да тужиља нема пуноважан правни основ за стицање права својине на предметном стану. О основаности захтева тужиље за иселење тужене из предметног стана, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од примене права у правноснажно окончаним поступцима, са тужбеним захтевима као у овој правној ствари. Уз ревизију нису приложене другачије судске одлуке, а нижестепене пресуде су у складу са праксом Врховног суда Србије у предметима са истим чињеничним и правним основом.

С обзиром да основаност тужбеног захтева зависи од чињеничног стања утврђеног у поступку на коме је заснована побијана одлука, то следи да у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, са којих разлога нису испуњени услови из члана 404. ЗПП и са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за иселење поднета је дана 19.07.2019. године, а вредност предмета спора је 150.000,00 динара.

С обзиром на то да вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Одлука о захтевима странака за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржана у трећем ставу изреке, донета је применом чланова 153. став 1, 154. и 165. став 1. ЗПП. Тужиља није успела у поступку по ревизији и зато нема право на накнаду трошкова тог поступка, а трошкови тужене за одговор на ревизију, по оцени Врховног суда, нису били неопходни за вођење ове парнице.

**Председник већа – судија
Зоран Хацић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**